

Arne Maarup, sognepræst i Hjerting Kirke fortæller om altervæggen:

Allerede inden det overhovedet var bestemt, hvorledes kirken skulle se ud, var det aftalt, at alterpartiet skulle bestå af en samling figurer med bibelske motiver, udført af Robert Jacobsen.

Altervæggen er temmelig forskellig fra de traditionelle danske altertavler, der som regel består af en symmetrisk opbygget træramme med malerier. Her er figurerne spredt ud over hele væggen som på et middelalderligt kalkmaleri.

Figurerne er alle lavet af skrot, gammelt kasseret jern fra havnen i Esbjerg, pletvist beklædt med guld. Mødet mellem det rene guld og det rustne jern er en prædiken i sig selv. Men også alterpartiets svagt buede form, der på dette sted vokser sammen med hvælvet, forstærker tanken om, at her ved alteret rører Himmel og Jord hinanden.

Den buede altervæg får også figurerne til at fremstå mere rumlige, end hvis de hang på en flad væg.

'Vi går ud fra Kristus', sagde Robert Jacobsen ved

prøveophængningen af figurerne.

Det er da også den korsfæstede Kristus, der er den helt centrale figur i altervæggen. Der er tale om den på en gang sejrende og lidende Kristus, der er gjort fri af korset og har løftet armene for at velsigne menneskene.

Robert Jacobsen var meget optaget af tanken om Hjertings beliggenhed ved havet og dens historie som fiskerleje.

Derfor er figurerne lavet af fiskenes brugte oliedunke, kæder, maskindele osv. Menneskene ved havet skulle kunne genkende materialet fra deres egen hverdag.

At det er kasseret skrotjern, der hænger her på kirkens fornemmeste plads, fortæller, at Gud kan bruge det forkastede, det, der ikke regnes for noget, til at bære sit ord.

Altervæggens øvrige figurer er ophængt med præcis unøjagtighed omkring Kristusfiguren.

Yderst til venstre ses Eva og Adam ved Kundskabens træ. Træets krone har form som en atomekspllosion, en paddehattesky. Eva og Adam spiste af Kundskabens træ for at få indsigt, blive kloge som Gud. Dette overmod var det første syndefald.

I dag søger vi også efter få indsigt og beherske. Naturvidenskab og teknik. Men denne viden kan føre til jordens undergang i krig og forurening. Robert Jacobsen talte om 'det andet syndefald'.

Ved fødderne af Eva og Adam ligger slangen. Oprindeligt havde Robert Jacobsen ikke slangen med, for, som han sagde: 'Enhver af os, der kommer her, har slangen i lommen'.

I denne forbindelse kan nævnes to figurer, kaldet 'spaltninger' (figuren i midten til højre for Kristus og figuren yderst til højre på altervæggen. Den til højre kaldes også 'Kain og Abel'. Man aner Kain til venstre, der slår Abel, til højre, ihjel).

Til højre for Eva og Adam ser man to keruber med sværd. De vogter indgangen til Paradiset og forhindrer menneskene i at komme tilbage og spise af Livets træ, så de kan leve evigt.

Robert Jacobsen var som nævnt optaget af Hjerting kirke som en kirke for fiskere og søfolk.

Indbyggernes tilknytning til havet skulle kunne ses i kirken.

Med tanken på Jesu første disciple, der også var fiskere, skabte han 'Jesus går på vandet' (Geneserat sø eller Ho bugt?) med en fisker til hver side. Er det discipelen Peter med nettet? Desuden en række små 'helt almindelige mennesker', bl.a. en lille læser og en musikanter.

Endelig har Robert Jacobsen sat sol og stjerne på himlen. 'Vorherre kan jeg jo ikke lave', sagde han, men sol og stjerne minder os om, at Gud er Himmelens og Jordens skaber.

Tanken om søfolkene gav også inspiration til alterstagerne. De er formet som miner til minde om de søfolk, der mistede livet på søen.

Også døbefonten - af bornholmsk granit med tre fisk i bunden af dåbsfadet - er Robert Jacobsens værk, ligesom kirkens glasmalerier.

De to glasmalerier over kirkens døre mod syd forestiller elementerne: Himmel og hav.

I våbenhuset kan de tre ruder tolkes som undergangs- og opstandelsesbilleder.

Kirkens smukke altersæt og 'dåbspanden' i messing er udarbejdet af sølvsmed Erik Sjødahl efter tegninger af kirkens arkitekt Alan Havsteen-Mikkelsen. Her møder vi igen princippet om, at den ene form afspejler den anden: Hvert eneste lille alterbæger er en lille kopi af den store alterkalk.

Kunst og arkitektur bliver sjældent til i et fællesskab. I Hjerting har kunsten påvirket arkitekturen og omvendt i en skabende proces. Altervæggen er skænket af Velux Fonden.

Jakob Wolff: "Gudstjeneste er hjertets dannelse – forkyndelse og kunst er medierne" **Jakob Wolff, lektor på afdeling for systematisk teologi på KU siger om sit foredrag:**

"Jeg interesserer mig hovedsageligt for religionsfænomenologi, og det er i det lys, jeg ser gudstjenesten. Gudstjenesten har meget til fælles med kunsten. På mange måder ligner gudstjenesten en sammensætning af flere kunstarter: musik, billedkunst, teater og litteratur. Den er dog ingen af delene, men er en kunstart helt for sig selv. Historisk set er det snarere sådan, at de enkelte kunstarter er dele af gudstjenesten, der har løsrevet sig og har selvstændiggjort sig som en egen kunstform, end at gudstjenesten er blevet til igennem en sammensætning af enkelte kunstformer. I gudstjenesten er delene integreret i en unik helhed. Meningen med gudstjenesten er at vække og udvikle den numinøse følelse, som religionsfænomenologen Rudolf Otto har kaldt følelsen af det hellige, som på én gang er en manifestation af det guddommelige og menneskets erfaring af det guddommelige. Den numinøse følelse er en kontrastharmonisk af frygt og fascination. En æstetisk analogi til denne følelse er følelsen af det sublime, som også er en erfaring af det, der sprænger alle vore veldefinerede begreber, og som på én gang er skræmmende og tiltrækkende, forfærdende og opløftende. Den store kunst og gudstjenesten har det til fælles, at de dyrker de store følelser, der giver mennesket en dybdeorientering i tilværelsen. Foredraget vil udfolde denne tanke. Nærmere".

Mikkel Andreassen: Hjerting Orgelbog.

For organist Mikkel Andreassen er der masser af musik i Robert Jacobsens udsmykning af Hjerting Kirke. Med afsæt i billedkunstnerens værk har organisten skabt et nyt musikalsk værk. Hjerting Kirke Kirken er tegnet af arkitekt Alan Havsteen Mikkelsen, og han har tegnet en kirke, der på

samme tid er nært beslægtet med traditionelle hvide landsbykirker og meget moderne og anderledes i udtrykket. Kunstneren Robert Jacobsen blev valgt til at udføre alterudsmykningen. I stedet for en traditionel tredelt altertavle valgte han at skabe en række kristne figurer, som hænger direkte på den buede væg bag alteret. Værkerne er skabt af skrot fra Esbjerg Havn og delvist belagt med 24 karat guld. Kirken blev indviet i september 1992. Robert Jacobsen døde i januar 1993. Mikkel Andreassen, organist og korleder ved Vor Frelsers Kirke i Esbjerg er ofte kommet i den moderne Hjerting Kirke. "Når jeg igennem årene har været her - ofte til koncerter - er det som om, at der er kommet mere og mere lyd ud af figurerne", fortæller Mikkel Andreassen. I første omgang havde han forestillet sig at skrive en suite på 15-20 minutter, men det er i stedet blevet til et værk på en time med i alt 19 satser. Det er tilegnet tre personer: Kunstneren Robert Jacobsen, kirkens præst, Arne Mårup, samt kirkens organist Henrik Krüger. Når Mikkel Andreassen synes, at Robert Jacobsens alterudsmykning kalder på at blive til kirkemusik, handler det blandt andet om vekselvirkningen mellem bærende figurer og små detaljer, om den markante Kristus-figur i midten, der også er det centrale i musikken, om at der både er sol og stjerne - morgen og aften, om gentagelse og spejling samt ikke mindst, at der er meget fortælling i figurerne. – "Et grundlæggende element hos Robert Jacobsen var fortælleglæden, og den har jeg gerne villet overføre til musikken, men jeg har ikke genfortalt figurerne, for så ville det jo bare blive underlægningsmusik til dem", siger Mikkel Andreassen. Robert Jacobsen brugte gerne jernskrot i sine skulpturer og figurer, og det gjorde han også, da han skabte alterudsmykningen til Hjerting Kirke. En gammel cykelkæde, møtrikker og en badeværelsesrist kan man få øje på under det umiddelbart skødesløst, men nøje placerede 24 karat bladguld. Derfor har Mikkel Andreassen også som komponist brugt musikalsk skrot - eller genbrugsmusik - og glæder sig over at have skabt sin musik af det samme materiale, som komponister har brugt i årtusinder før ham. "Jeg har tilladt mig at bruge godt tilslidte former, så man får noget i ørerne, som man godt kender - eller tror, at man kender, for pludselig er der så et twist - ligesom med Robert Jacobsens skrot, hvor for eksempel en glorie viser sig at være en gammel jernkæde", siger komponisten. Til en af de første satser, "Morgen", har han valgt at genbruge og skabe nyt liv til "Se, nu stiger solen", som i Mikkel Andreassens optik er den stærkeste og smukkeste danske morgensalme. Og mod slutningen af orgelværket kommer så satsen "Aften", hvor han igen har valgt at komponere over en af sine egne yndlingssalmer, "Sig månen langsomt hæver". Enkelhed er han også optaget af og citerer den franske organist og komponist Olivier Messiaen for at sige, at musik gerne må være komplekst, men ikke kompliceret. - Nogle kan blive bange for, om deres musik er intellektuel nok og tilstrækkelig avanceret, men det er jeg ikke. "Jeg vil gerne gøre det enkelt, og for mig at se er det ikke dårligt, hvis musikken rører folk. Det vil bare glæde mig, hvis nogle synes, at der er noget sjovt eller rørende i min musik", forklarer Mikkel Andreassen. En af de 19 satser er skrevet over en lille figur, der hænger ved siden af den store Kristusfigur på kirkens buede altervæg, og satsen har fået titlen "Lille musikanter - Bebop til Robert J". "Det var vigtigt for mig, at den lille musikanter fik en vis tyngde. Jeg er sikker på, at Robert Jacobsen hørte jazz for fuld udblæsning, mens han arbejdede med udsmykningsopgaven i sit værksted i Tågelund, så alle figurerne her er født til jazz, og derfor har jeg vævet lidt jazz ind i satsen og tilladt mig at putte lidt humor ind, ligesom der jo også er i figurerne. Det helt sjove for mig som musiker er så, at den jazz, som Robert Jacobsen hørte, givetvis er skrevet af folk, som lyttede til Messiaens orgelmusik, for den klassiske musik, der blev skrevet i 1950'erne og 1960'erne har været helt styrende for, hvordan moderne jazz lyder".

